

Γέροντας Υάκινθος: Επέστρεψα στο μοναστήρι μου κλαίγοντας...

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Δεν πρέπει να αναβάλλουμε την διόρθωσή μας για την επόμενη μέρα, διότι δεν γνωρίζουμε αν θα ζήσουμε αύριο.

Μη λες: «Σήμερα θα αμαρτήσω και αύριο θα μετανοήσω».

Καλύτερα είναι να μετανοούμε σήμερα, διότι το αύριο ανήκει στο Θεό.

Να ξέρεις ότι την ώρα του θανάτου σου δε θα έχεις τη δύναμη να κάνεις το καλό, εάν δεν το έκαμες στη διάρκεια της ζωής σου.

Μερικοί αποφεύγουν την εξομολόγηση, άλλοι δεν εξομολογούνται ειλικρινά, άλλοι με πιέζουν να τους δώσω τα Ιερά Μυστήρια, ενώ είναι τελείως ανάξιοι. Ιδού τι μου συνέβη μία φορά.

Ήταν εδώ στο γειτονικό χωριό Πούτνα μία οικογένεια που αποτελούνταν μόνο από δύο γέροντες. Η γριά, περισσότερο πιστή, εξομολογούνταν σε μένα. Ο άνδρας της δεν ήθελε να έλθει στην εκκλησία και απέφευγε τα Ιερά Μυστήρια.

Η γυναίκα του τον προέτρεπε πάντοτε: Έλα, άνθρωπε, στην εκκλησία και εξομολογήσου, διότι έρχεται το Άγιο Πάσχα!

Εκείνος της απαντούσε: «Άφησέ με, γυναίκα· θα εξομολογηθώ εγώ στα γεράματα»!

Ήρθαν τα βάσανα της γεροντικής ηλικίας και το φθινόπωρο του 1960 ο γέρος, ασθένησε πολύ σοβαρά. Τότε η δυστυχισμένη γυναίκα του ήλθε γρήγορα σε μένα και μου είπε να πάω γρήγορα να τον κοινωνήσω.

Όταν έμπαινα με τα Άχραντα Μυστήρια στο σπίτι τους, ο ασθενής παρέδιδε την ψυχή του.

Επέστρεψα στο μοναστήρι μου κλαίγοντας, διότι χάθηκε μία ψυχή, επειδή απέφυγε σ' όλη τη ζωή του την Εκκλησία και την Ιερή Εξομολόγηση.

Απόσπασμα από το βιβλίο, «Γεροντικό Ρουμάνων Πατέρων», των εκδόσεων Ορθόδοξος Κυψέλη.

Πηγή: www.pemptousia.gr